

ПОЧИТ КЪМ ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

Почитта на християните към Богородица датира от древността, още от апостолско време. Сам Христос, когато е бил на кръста е казал на свети евангелист Йоан,, Ето майка ти! И от она час ученикът я прибра при себе си.“ Времето след Кръстната смърт на Господ и Неговото Възкресение, апостолите прекарват „единодушно в молитва и моление с някои жени и с Мария, майка на Исуса“¹. Несъмнено Христовите ученици са обичали пресвета Богородица и се отнасяли с почит и уважение към нея. Апостолите тръгнали по света да проповядват Словото Божие,а Йоан останал с Божията майка в Йерусалим до нейното успение.

Според църковното предание по време на успението край смъртния одър на Пресвета Богородица са присъствали всички останали живи апостоли, като единствено апостол Тома закъснял с три дни. Когато той поискал да се преклони пред тялото ѝ апостолите видели, че в пещерата, където Богородица е погребана, е останала само погребалната ѝ плащаница. Те в недоумение помолили Бога да им открие тайната на това чудно събитие и в същия ден тя им била разкрита. Като се събрали на обща трапеза, те беседвали за успението на света Богородица. Накрая на вечерята, когато по своя обичай станали от трапезата и вдигнали хляб-частва Христова, изведнъж чули ангелско пение и като отправили очи към небето, видели на облаците пречистата Божия Майка, сияеща от слава и обкръжена от ангели: „Радвайте се! – казала им тя, – защото с вас съм през всички дни!“ Изпълнени от неизказана радост, те вместо обикновената си молитва: „Господи Исусе Христе, помагай ни!“ извикали: „Пресвета Богородице, помагай ни!“ От тогава апостолите повярвали, че Пресветата Божия Майка възкръснала в третия ден след успението си и с тялото била взета на небесата.

Пресвета Богородица-Знамение

В памет на това нейно явяване пред апостолите св. Църква наредила да се прави възношение (въздигане хляб) в чест на пресвета Богородица. Това възношение се нарича "панация" ("пресвета").

По-късно над пещерата, където било положено тялото на Божията Майка, издигнали църква и оттогава започнали тържествено да празнуват Успението на Божията Майка².

Пресвета Богородица-Седмострелна

¹ Деян.1:14

² По *Жития на светиите*. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).

Много са празниците освен Успение(15.VIII.) посветени на света Богородица. Едни са свързани със събития от земния и живот Рождество Богородично(8.IX.), Въведение Богородично(21.XI.), Благовещение(25.III.), с други се засвидетелства почит към нейни вещи- Полагане честната дреха на пресвета Богородица във Влахерна(2.VII.), Полагане честния пояс на пресвета Богородица(31.VIII.). В други празници света Богородица е съпрославена с Христос – Събор на пресвета Богородица(26.XII), Рождество Христово, Обрезание Господне, Сретение Господне. Тя се прославя като съучастница в тези събития. Някои празници са установени за прослава на чудни Богородични прояви, например Покров Богородичен(1.X.), Достойно ест(11.VI.), Животворен източник(петък на Светлата седмица).Но най-много са тези, посветени на чудотворни Богородични икони.

В православните песнопения Божията майка е прославена като застъпница и опора на християнския род, бърза помощница на прибягващите към нея. Написани са много акатисти и канони в нейна чест. Създадени са и много песни за богослужението- стихири, тропари, кондаци- всички те носят общото име Богородични.

Със своето усърдие и щедрост вярващите в България са издигнали много храмове на Пресвета Богородица. По данни на Св. Синод в диоцеза на Българската православна църква има 434 Богородични храма, като се прибавят и църквите в манастирите броят им става 464 (Пимен, Неврокопски митрополит. Света Богородица-живот и прослава.София 1995).

автор Добринка Неделчева

ТРОПАР

на

ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА-СЕДМОСТРЕЛНА „ СМЕКЧАВАНЕ НА ЗЛИТЕ СЪРЦА“

Смекчи нашите зли сърца, Пресвета Богородице, премахни нападенията на тези, които ни ненавиждат, и избави душите ни от всякакво угнетение. Гледайки Твоя свят образ, ние се умиляваме на милосърдието Ти към нас, благоговеем пред понесените от Тебе страдания и целуваме Твоите рани, като се ужасяваме от нашите грехове, които подобно на стрели нараняват душата Ти. Не допускай, о Милосърдна Майко, да погинем в ожесточение на сърцето си или от жестокосърдието на свои ближни, защото Ти наистина имаш дар да смекчаваш злите сърца.

БОГОРОДИЧЕН (УСПЕНСКИ) ПОСТ

Богородичният пост е един от четирите многодневни периоди на молитва и въздържание през годината.

През тези две постни седмици (1-14 август) Църквата молитвено се подготвя за празнуването на Преображение Господне и Успение на Пресвета Богородица, чествани всяка година съответно на 6 август и 15 август.

В първия ден на поста в храмовете се прави водосвет, а от 1 до 13 август на вечерните служби се отслужва Богородичен параклис.

Богородичният пост води началото си от дълбока древност. В беседа, произнесена около 450 година, св. Лъв Велики говори ясно за него: "Църковните пости са така разположени през годината, че за всяко време е предписан особен закон за въздържание. Така за пролетта е пролетният пост -

в Четиридесетница, за лятото е летният - в Петдесетница (Петров пост), за есента е есенният - в седмия месец (Богородичният), а за зимата е зимният (Рождественският)."

За светския мироглед празникът Успение е един от най-необичайните: та нима е възможно някой да празнува смъртта?! Не смъртта, а заспиването (на ц.сл. "успление") на Пресвета Богородица празнуват християните. Защото след изкупителната смърт и Възкресение на нашият Спасител християнинът не скърби и не се страхува от смъртта, знаейки, че вече е избавен от нея. *"Де ти е, смърте, жилото? Де ти е, аде, победата?"* (Ос. 13:14), *"за мене животът е Христос, а смъртта - придобивка. . . Радвайте се винаги в Господа, и пак ще кажа: радвайте се"* (Фил. 1.21, 4:4). Затова в деня на Успението на Божията майка Църквата напомня: "В успението не си оставила

света, Богородице... и с твоите молитви избавяш от смърт нашите души."

Както при всеки православен пост, по време на Богородичния пост се стремим към възможно по-пълна духовна съсредоточеност, като избягваме шумните развлечения, кавгите, чувствените наклонности и пороци и се упражняваме съзнателно в благодетелен живот и добродейния.

На 31 юли (Богородични заговезни) се заговява от месо и млечни продукти. Телесното самоограничаване по време на поста се изразява най-вече в избягването на обилно хранене.

Според типика, утвърден от Св. Синод на БПЦ християните през Богородичния пост се въздържат от консумация на животински и млечни продукти, вино и риба. Риба и вино се разрешават на Преображение

Господне. Ако Успение Богородично се падне в сряда или петък се яде също риба.

В манастирите, по принцип, се пази по-строг пост. Но според правилото "всеки манастир си има свой устав". В някои манастири например се позволява да се яде месо, когато не е определено да се пости. В други манастири въобще никога не се яде месо.

За миряните манастирският устав не важи. Миряни са всички християни, които не са монаси в манастири.

Добре е ако християнинът пости за първи път да проведе разговор със свещеник и да получи благословия.

Лек и спасителен пост!

по pravoslavieto.com

ДЕН НА ВАРНА- СВЕТО УСПЕНИЕ ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

Празниците на градовете са сравнително нови празници, които започват да се отбелязват през 20 век. Такъв е и празникът на град Варна. През периода на социализма като празник на града се чества датата 27 юли, на която селището е освободено от османска власт. На тази дата е наименована и една от централните улици на Варна – „27 юли“. В годините на прехода (от 1993 г.) празникът на града започва да се отбелязва на 15 август - църковния празник Успение на Пресвета Богородица, която е патрон на катедралния храм.

В наши дни литийно шествие е един от основните елементи на празника на град Варна. Той започва с тържествена света литургия и благодарствен молебен за здравето на жителите и гостите на Варна в катедралния храм „Свето Успение Богородично“. След това матроси под звуците на химна издигат националния флаг, флага на Варна и на Европейския съюз. Празникът продължава с литийно шествие, оглавно от военно-морския духов оркестър, следван

от матроси с иконата на Богородица, клира и миряните.

В Морската градина жителите и гостите на Варна могат да чуят изпълнения на местни и гостуващи състави и хорове, естрадни и рокизпълнители. Част от проявите са насочени специално към децата. Празникът на града приключва със зрелищни илюминации над морето. Празничната програма включва и редица съпътстващи прояви в предхождащите 15 август дни: турнири, изложби, младежки хепанинг, музикално-поетични спектакли, парад на ретроавтомобили, детска регата, фестивал на пчелни продукти, фестивал на занаятите, фестивал на хартиените фенери. Специфична атмосфера на дните около празника на град Варна придават и честванията на годишнините от създаването на военноморските сили.

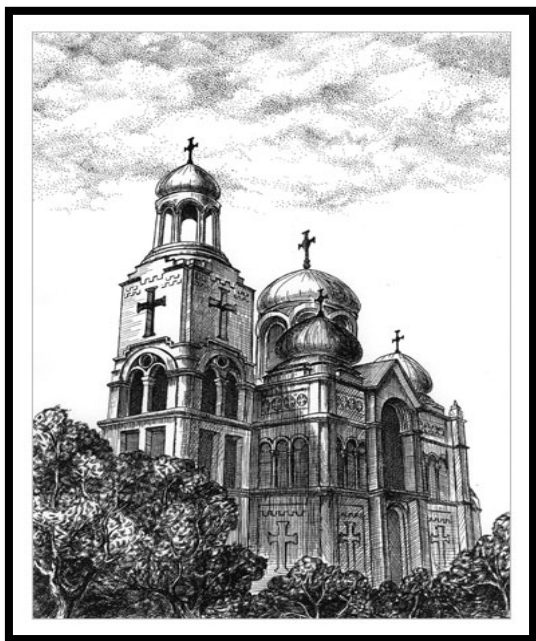
от <http://portal.ihist.bas.bg/>

КАТЕДРАЛЕН ХРАМ-ПАМЕТНИК "УСПЕНИЕ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА"

На 9 ноември 1879 г. на свиканата от митрополит Симеон църковна община била избрана комисия, която да подготви построяването на нова черква. Първата задача на комисията била да определи мястото, както и да събере средства и снабди строежа със строителен и дървен материал.

Градежът се оценявал на 300 - 400 хиляди франка, като се разчитало голяма част да бъдат събрани от доброволни дарения. Събраните 15000 франка били бързо изразходени, затова била разиграна и лотария от 150000 билета по 2 лева. Варненската община станала гарант на отпуснатите от правителството 100000 лева. За строежа на катедралния храм били вложени предимно

материали от околността на Варна. Използвани били запазени дялани камъни от разрушената крепостна стена, за фасадата бил доставен материал от района на селата Любен Каравелово и Куманово, а вътрешните колони били от твърд камък от местността Ташлъ тепе (телевизионната кула). Външните колони под прозорците били от русенски камък, сводовете - от варовития бигор. Величко Христов доставил от Англия медните листове за покрива. От там били докарани и две подедни машини за вдигане на тежките каменни блокове.

графика на Боян Донев

Честта да положи основния камък на бъдещия храм имал княз Александър I Батенберг, който пристигнал във Варна на 4 август. Самата церемония била на 22 август 1880 г. след тържествен молебен, с благословия от митрополит Симеон и в присъствието на много българи и арменци. След водосвета князът помилвал всички затворници от варненския затвор, на които им оставали три месеца до края на присъдата. Избраното име, "Успение Пресвятия Богородици", било в памет на всерусийската императрица Мария Александровна, българска благодетелка и леля на княза, починала наскоро.

Първоначално избраното "5000 кв.аршина общинско място до правителствения дом" (в градинката зад Часовника) не се харесало на княза. "Негово Величество избра за тази цел площта отзад присъствените места, срещу казармата от една страна и болницата от друга, помежду новата махала и град Варна." Това било на края на тогавашния град. *"Избраното място за упоменатия храм е от една много широка площ, което позволява да се направи около храма и*

градина. Тази площ се възвишава над Варна, от която добре се вижда сичкий град, станцията на железния път, много села, пристанището и Черно море на голямо и безпредельно пространство; виждат се още по двете обработени части, обърнати откъде Варна, прекрасни лозя..." Наистина, малко са снимките и картичките от стара Варна, на които да не се вижда катедралата.

Строителството на храма почнало веднага и продължило шест години. Проектът бил на одеския архитект Маас, и бил по модел на Петерховския храм в Петербург. Сключеният с него контракт бил за 6000 лева, но скоро поискал допълнителни средства. Комисията решила да откупи плана му и да се откаже от ангажирането му по строителството. Така основите били положени по плана на Маас, а самата сграда се строела по плана на общинския архитект П. Купка. Предвиждало се черквата да е с размери 35 x 35 метра, трикорабна базилика, като главният олтар да е посветен на светото Успение Богородично, северният - на свети благоверен княз Александър Невски, а южният на свети Николай чудотворец.

Още през лятото бил обсъден въпросът за избор на майстор и било решено да се телеграфира на майстор Фича от Търново (Колю Фичето), но преговорите с него не сполучили. Временно ръководството било възложено на варненския майстор Васил Иванов. След дълго търсене на архитект работата била дадена на майстор Янко Костанди, който строил и черквата "Св. Николай". На 15 март 1884 г. комисията възложила строежа на известния строител на черкви уста Генчо Кънев от Трявна. На следващата година храмът бил вдигнат, през септември бил завършен и покривът, а първата божествена литургия била отслужена на 30 август 1886 г. Вътрешното му обзавеждане продължило и в следващите години. Архиепископският трон, направен от Нико Мавроди бил поставен през 1897 г., по-късно бил изработен и иконостасът от дебърския майстор Иван Филипов. Относно камбаната, в края на януари 1890 г. настоятелството решава "вместо да се прави особено здание и да се харчат 30000 лева, да се повдигне кубето, за да се чува камбаната из град Варна". Тя трябвало да бъде 100 пуда тежка и с надпис "В чест на Освободителя".

През 1901 г. като помощ от руския цар Николай II от Русия били донесени 42 по-малки и 3 големи икони от Николай Богошкий, а през 1904 г. още осем икони за средните и северните врати. Подът на черквата бил застлан с разноцветни керамични плочки през 1911 г. След четири години

бил готов и балконът. През 1941-43 г. била доизградена камбанарията (висока 38 метра) и куполите до днешния си вид, било направено парното и подменена покривната конструкция. Големи били затрудненията да се намери предприемач, който да поеме ремонта, тъй като работата била деликатна и трудна. Във времето на война проблем било и закупуването на материалите и превоза им. Изографисването на храма започва след 1949 г., под ръководството на проф.Н. Ростовцев, който дарява стенописите в притвора. Монтираните тогава полилеи са работа на резбаря П. Кушлев.

В средата на 60-те години са направени витражите, като на големите южни прозорци (към

площада) са изобразени св. Кирил и св. Методий, а на северните са образите на св. Климент и св. Ангеларий.

През пролетта на 2000 г. обхванатите от патина медни кубета са освежени и боядисани със златна боя. През същата година, в рамките на програмата "Красива България" е обновена и фасадата на сградата на Варненската и Преславска митрополия.

от <http://www.mitropolia-varna.org>

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ

ПЦДОН

ИКОНИ, ИЗРАБОТЕНИ ОТ ЗАВИСИМИ, КАТО ДАРЕНИЕ ЗА ДОБРОВОЛЦИТЕ

На 29 юни – Петровден – бе направено уникално дарение във Варна. Варненския и Великопреславски Митрополит Йоан дари икони на доброволците, помагали при бедствието в Аспарухово през миналия юни. Подарените икони са 200 на брой и са жест на благодарност към всички, включили се в почитването и възстановяването на квартала. Всички дарени икони са изработени от момчетата от Православен център за духовно обгрижване на наркозависими (ПЦДОН) „Св. Боян Енравота“, към храма „Св. Цар Борис-Михаил“ в квартал Аспарухово.

Момчетата изработват икони от готови изображения на светци и библейски сцени, като лепят тези изображения на предварително обработени от тях самите дъски, след което изписват някои от детайлите в изображението и лакират готовата икона. Веднъж годишно, обаче Центърът организира за всички участници в рахабилитационната програма курс по иконопис, по време на който зависимите младежи изучават тънкости от занаята и сами, под наставничеството на учителите по иконопис, успяват да изографисат изящни икони, украсени с позлата и дърворезба. Курсът по иконопис се провежда под формата на арт-терапия в ПЦДОН „Св. Боян Енравота“ и е

изцяло финансиран от Дирекция "Превенции", Община Варна. Размерът на иконите е 30 x 40 см. (без дърворезбата) и са изработени с най-висококачествени материали и истинско злато.

Центърът от години организира дейността по изработване на икони и тази година, за втори пореден път, ще участва със свой щанд в Панаира на занаятите, който ще се състои от 01 до 20 август в Морската градина на Варна.

автор Цветина Мицова

МЛАДЕЖИТЕ ОТ ХРАМА

Със съдействието на Св. Дух в нашата енория започна да се увеличава числото на младите хора. Това доведе до възстановяване на редовните посещения до онкоболницата в Аспарухово всяка неделя, уроци по Византийско пеене, както и четенето на акатиста за задомяване към Св. Николай Мирликийски и Св. великомъченик Фанурий.

Радостно, е че срещите ни вече не се ограничават само до двора на храма, но и в различни дейности и спортни прояви, в които вземат участие и невъзърковени хора докоснали се до вярата по различен път.

На 16 юли на плажа в Аспарухово се проведе първия по рода си мач по плажен волейбол. Настроението беше на високо ниво. Победители бяха всички присъствали. След срещата бе направен разбор на мача в намиращата се наблизо "Плевнята".

Всеки, който има желание да служи на Бога, чрез добродетелен живот е добре дошъл сред нас.

автор Мирослав Николов

С голяма радост съобщаваме, че енорията ни се увеличи!
Нашите приятелки и сестри в Христа, Маргарита и Нели
родиха по Божията воля момчета- Васил и Дамян! Да
благослови Господ семействата на Маргарита и Нели и да
им даде сили в отглеждането на чедата им!

Още една радост за нашата енория! Още един семинарист.

След Юлиян и Илия от септември и Йосиф ще учи в
Семинарията! Да даде Господ сили на нашите момчета да
напредват в учението, за да бъдат в полза на Църквата и утеха на
родителите си!

Уведомяваме читателите на Енорийския лист, че Църковното настоятелство при храм "Свети цар Борис" - гр. Варна набира дарения в следните направления:

- за текущи нужди на храмовата дейност;
- за подпомагане дейността на ПЦДОН "Св. княз Боян Енравота";
- за подпомагане дейността на Неделното училище "Св. Климент Охридски";
- за подпомагане обучението на семинаристи и студенти по теология;**
- за подкрепа на вдовици и семействата им;
- за подпомагане развитието на църковния хор;
- за подпомагане на енорийския сайт;
- за подпомагане дейността на социалната кухня към енорията.

Призоваваме всички, имащи желание и възможност да отделят своята лепта за слава Божия и развитие на дейностите ни, да го направят лично или с пощенски запис на адрес: гр. Варна 9000, храм „Свети цар Борис“, ул. "Места" № 38 А с уточнение на желаното направление, където да се разпределят средствата.

Лице за контакт: Тихомир Бинев - църковен настоятел, тел: 0893 315999.

Бог да благослови дарителите!

ПРЕДСТОЯЩО

ЦЪРКОВЕН КАЛЕНДАР

31 АВГУСТ-ПОЛАГАНЕ ЧЕСТНИЯ ПОЯС НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

Освен дрехата на пресвета Богородица, между останалите вещи се запазил и нейният пояс, който след Успението ѝ бил поверен по поръка от самата нея на апостол Тома, а после бил предаван между вярващите по наследство един на друг.

В V век при царуването на Аркадий, син на Теодосий Велики, честният пояс на св. Богородица бил пренесен от Йерусалим в Цариград и положен в скъпоценен ковчег във Влахернския храм "Св. Богородица".

В X век честният пояс на св. Богородица бил прославен чрез особена личба. Византийската императрица Зоя, съпруга на император Лъв Философ, след като дълго време страдала от душевна болест, получила веднъж насън откровение, че незабавно ще оздравее, ако на нея бъде възложен поясът на пресвета Богородица. Царят помолил патриарха и ковчегът бил отворен. Сам патриархът прострял пояса над болната царица и тя веднага оздравяла. Заради даруваната милост били отправени благодарствени молитви към Господа Исуса Христа и пречистата му Майка. След това честният пояс тържествено бил положен отново в ковчега, в който по-рано се съхранявал.

За спомен на това чудо над болната царица бил установен в началото на X в. празникът "Полагане честния пояс на пресвета Богородица".

Част от честния пояс на Пресвета Богородица се пази в манастира Ватопед в Св. Гора Атон.

от Жития на светиите. Синодално издателство

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Енорийски лист „С нами Бог” се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Адрес на храм „Св. Цар Борис Михаил”
Гр. Варна, кв. Аспарухово, ул. „Места” 38 а
<http://sveticarboris.net/>

ГРАФИК НА СЛУЖБИТЕ В ХРАМ „СВ. ЦАР БОРИС-МИХАИЛ“

Делничен ден:

8:00 - Утреня

8:30 - св. Божествена Литургия

Събота:

8:00 - Утреня

8:30 - св. Божествена Литургия

16:00/17:00 (според часовото време) - Възкресна Вечерня с Акатисти към чудотворните икони на Света Богородица - "Неопиваща Чаша", "Всецарица" и "Възпитание"

Неделя:

7:45 - Възкресна Утреня

9:00 - св. Божествена Възкресна Литургия

Забележка. В навечерието на голям празник се отслужва празнична вечерня на предния ден от 16.00/17.00 ч. (според часовото време)

На всяко 1-во число от съответния месец се отслужва водосвет в храма.

Веднъж в месеца се провежда духовно последование с четене на св. Киприянови молитви, маслосвет и водосвет срещу магии и различни демонични влияния.

Повече информация за последованията можете да получите на място от свещопродавците.